

Laureaat oeuvreprijs 1996

André Volten (1925)

André Volten ontwikkelde zich in de jaren vijftig van een abstract-impressionistische schilder tot een beeldhouwer met een geometrisch constructivistisch idioom. Revolutionair zeker voor Nederland, was Voltens vroege gebruik van 'niet-kunstzinnige' industriële producten zoals ijzeren profielbalken, waaruit hij fragmenten sneed die hij tot grote, open constructies laste. Halverwege de jaren zestig introduceerde Volten in deze constructies een dynamisch principe. In een oneindige herhaling voegde hij identieke vormen aaneen tot reeksen, uitdijend zowel in de breedte als in de hoogte. Begin jaren zeventig kwam hij tot meer autonome vormen, veelal in roestvrij staal. Hij behoorde in 1954 tot de oprichters van de Liga Nieuw Beelden, en onderschreef het doel om door samenwerking tussen beeldend kunstenaars en architecten te komen tot een verbetering van de kwaliteit van het leven. Vanaf 1960 legde hij zich steeds meer toe op het maken van monumentale opdrachten. Als geen ander wist Volten in zijn opdrachten een harmonie te vinden tussen sculptuur als object in een gegeven situatie en sculptuur als element van bezinning. Zo droeg Volten in belangrijke mate bij aan de integratie van beeldende kunst in de gebouwde omgeving.